

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Les armes del perdó i de l'amor

El proper dimarts celebrarem la festa de Sant Jordi, patró de Catalunya i de molts altres llocs. Aquesta celebració desperta en tots nosaltres sentiments entranyables. A Catalunya, el 23 d'abril es festeja d'una manera especial. Els carrers s'omplen de llibres i de roses, de cultura i de bellesa.

Segons la tradició, sant Jordi va ser un valent cavaller que va patir el martiri al segle IV en temps de l'emperador Diocleciana. La iconografia cristiana el representa com un cavaller que lluita contra un drac, símbol del mal. Aquest sant encarna valors que poden ajudar-nos a viure amb més intensitat la nostra vida cristiana.

La vida cristiana és una opció de vida, un camí ple d'alegries, però també d'obstacles. La figura de sant Jordi, el cavaller, ens recorda que aquest camí no és fàcil i requereix una força d'esperit constant. Som fràgils gerres de terrissa. Sempre hem de vetllar per no sucumbir a les temptacions que se'ns presentin al llarg de la nostra vida. Hem de tenir força per no desanimar-nos ni perdre l'esperança davant les adversitats.

La vida cristiana és una lluita permanent. Afortunadament, en aquesta lluita mai estem sols. Jesús ressuscitat és amb nosaltres des del nostre naixement. Tots els catòlics, en el Baptisme i la Confirmació, som ungits amb l'oli dels catecúmens i amb el sant Crisma. Aquesta unció evoca els temps antics, quan els lluitadors s'un-

taven el cos amb oli per preparar-se per a la lluita. Nosaltres som ungits amb la força i els dons de l'Esperit Sant, que ens ajuden a vèncer la por i a respondre amb amor a l'estil de Jesucrist.

Jesús sempre ens acompanya. Ell al nostre costat és protecció, alleujament i estímul per seguir avançant; amb Ell sempre trobem una sortida quan les dificultats ens angoixen. L'apòstol Pau ens aconsella que, en els mals dies, agafem les armes que Déu ens regala: el cinturó de la veritat, la cuirassa de la justícia, l'escut de la fe, el casc de la salvació i l'espasa de l'Esperit, que és la seva Paraula (cf. Ef 6,13-17). D'aquesta manera, estarem preparats per anunciar l'evangeli de la Vida i per organitzar la revolució de la tendresa, de la qual sovint ens parla el Papa.

En aquest sentit, el papa Francesc, durant l'audiència general del passat 3 de gener, ens va oferir una preciosa catequesi sobre la importància de la lluita espiritual. Us aconsello que mediteu atentament aquest text i també totes les catequesis que el Sant Pare dedica a les virtuts i als vicis.

Benvolguts germans i germanes, preguem al Senyor, que, per intercessió de sant Jordi, ens protegeixi i vetlli per la nostra fe. Que Déu ens concedeixi, en les nostres lluites diàries, les armes del perdó, la paciència i l'amor. No ens oblidem de pregar per tots els qui el 23 d'abril celebren el seu sant i, especialment, pel papa Francesc (Jorge Mario Bergoglio).

Bon dia a tots!

Sant Jordi. Capella de la Visitació, Catedral de Barcelona

ENTREVISTA

Humanització, ciència i evangeli

IVÁN PÉREZ

Enguany es compleixen 25 anys de la canonització de sant Benito Menni, un home amb una extraordinària passió per la vida i pel servei als altres. «El seu carisma és el de l'hospitalitat: va ser una persona compromesa amb la realitat del seu moment que va viure apassionadament el seu amor a Déu i la seva entrega a les persones més vulnerables», assegura Iván Pérez, coordinador d'Atenció Espiritual i Religiosa de les Germanes Hospitalàries del Sagrat Cor. «Humanització, ciència i evangeli són aspectes indissociables en la vida de Benito Menni», afegeix.

Què destacaries del testimoni de Benito Menni?

El seu coratge, la seva perseverança i la seva confiança incondicional en Déu davant de totes les grans dificultats que va haver de fer front al llarg de la seva vida. Benito Menni és un testimoni que té una validesa universal per la seva fe compromesa i solidària. Enmig de temps molt convulsos i difícils, va ser pioner en l'atenció psiquiàtrica amb la promoció de la primera xarxa de centres d'assistència a la salut mental.

Amb quin objectiu funda la congregació?

Benito Menni, a més de restaurar l'orde de Sant Joan de Déu a Espanya, Portugal i Mèxic, va fundar aquesta congregació femenina per donar resposta a la situació d'abandonament que les dones amb malaltia mental vivien a finals del s. XIX. Actualment, Germanes Hospitalàries gestiona més de 350 centres i dispositius a tot el món, repartits per Àfrica, Àsia, Llatinoamèrica i Europa.

Què va representar la seva canonització?

Per a les Germanes Hospitalàries, la seva santedat és un horitzó de referència. La vida de Benito Menni ens recorda el que el papa Francesc ens diu, que la santedat no és una meta inassolible, sinó que s'abraça i es pot viure en el nostre camí de cada dia, en els afanys de la vida concreta. Només cal deixar-se transfigurar per la força de l'amor de Déu.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Tornar al Parenostre

Llegint un llibre de pregàries per a infants, només passar la pàgina del títol, em trobo amb la dedicatòria. Diu l'autor: «Per a la meua mare, que em va ensenyar el Parenostre». En el recordatori del traspàs d'una difunta llegim: «Estem molt agraïts a la nostra mare perquè... i perquè ens va ensenyar a resar el Parenostre». «Vosaltres, pregueu així: Pare nostre...» (Mt 6,9-13). Molts de vosaltres, lectors, i jo també, som d'aquesta colla que aprenem a dir a Déu Pare de llavis de la mare o del pare. Sabem la vivència que s'amaga darrera d'aquells moments i d'aquestes paraules i la tendresa.

La família és el primer lloc de socialització que té l'ésser humà. Hi aprenem a relacionar-nos amb els altres i, alhora, a prendre consciència de qui som. També és on s'inicia el nostre procés educatiu. Els pares, que són els educadors fonamentals dels fills, no ensenyen només destreses o habilitats; ensenyen, sobretot, un estil concret de viure, d'interpretar i afrontar la vida. Els fills al seu costat fan un aprenentatge per a la vida. És sabut, també, que els aprenentatges primers són punts especialment importants de construcció de la realitat du-

rant tota la vida. Per això hi ha coses que s'han d'aprendre a casa, perquè formen part del mestratge que correspon als pares. No convé delegar-les en altres marcs educatius. És el cas, de manera destacada, per als cristians, del desvetllament de l'experiència religiosa: conèixer Déu Pare i aprendre a relacionar-s'hi.

És bo que els pares i les mares cristians ofereixin als seus fills aquesta possibilitat: aprendre el Parenostre dels seus llavis. Cal fer l'espai per ensenyar-lo i després acompanyar el procés que el converteixi en pregària habitual: al matí abans d'anar a l'escola, a la nit abans d'anar a dormir, quan preguem en família, a la celebració de l'eucaristia... Els anys passaran. Els infants esdevindran adults. Alguns seguiran creixent en la fe, vetllaran el seu aprofundiment, la vivència i la celebració. Altres, per múltiples causes, refredaran la seva experiència o potser fins i tot l'abandonaran. En el record de tots, però, quedarà el testimoni de la fe de la mare, del pare o d'ambdós, la tendresa de les seves paraules, la seva convicció i confiança en Déu. Només Ell sabrà quantes vegades, d'una o altra manera, uns i altres han tornat al Parenostre.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

La alegría de ser pueblo de Dios

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

El Evangelio nos habla de la alegría de Dios. «La Buena Noticia es la alegría de un Padre que no quiere que se pierda ninguno de sus pequeños». De ahí «brota la alegría en el Buen Pastor que encuentra la oveja perdida y la reintegra a su rebaño».

Estas afirmaciones las leemos en la exhortación apostólica del papa Francisco, *Evangelii Gaudium*, sobre el anuncio del evangelio en el mundo actual.

En el texto, más adelante, se nos habla de otra alegría, una nuestra, la del gusto espiritual de ser pueblo de Dios.

La «mirada de Jesús se amplía y se dirige llena de cariño y de ardor hacia todo su pueblo». Jesús es cercano y disponible, mira con una profunda atención amorosa, come y bebe

con pecadores, [...] él se entrega hasta la cruz.

Nosotros, cautivados por él, deseamos estar cerca de los demás: escuchar, colaborar, compartir inquietudes, alegrarnos en sus alegrías y dolernos en sus penas.

Con dulzura y respeto (cf. 1Pe 3,16), demos razón de nuestra esperanza y de nuestro deseo de paz universal. Respondamos al mal con el bien (cf. Rm 12,21).

María, Madre de la alegría, que nos cuida y guía, nos ayude a ser pueblo de Dios que vive según el gran proyecto de amor del Padre. Ella nos enseña a ser, en medio de la humanidad, fermento y anuncio de Dios ¡Que se extienda a todos la alegría de ser pueblo de Dios!

Lectures de la missa diària i santoral

22. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.)

[Ac 11,1-18 / Sl 41 / Jn 10,1-10]. Sant Caius o Gai (de Dalmàcia) i sant Soter, papes i mrs.; sant Agapit I, papa; santa Senorina, vg.

23. ■ Dimarts [Ap 12,10-12a / Sl 33 / Jn 5,1-5 / Jn 15,1-8]

Sant Jordi, sol-dat mr. (s. IV), nat a Lidda i mort a Capadòcia, patró de Catalunya (1456). Sant Gerard o Grau, bisbe; sant Adalbert (956-997), bisbe de Praga i mr.; beat Gil d'Assís, rel. franciscà; beata Elena d'Udine, rel. agustina; beata Teresa-Maria de la Creu, vg. carmelitana.

24. □ Dimecres [Ac 12,24-13,5 / Sl 66 / Jn 12,44-50]

Sant Fidel de Sigmaringen, prev. caputxí i mr. a Suïssa (1622). Sant Pere Ermengol, mr. mercedari (cap al 1304), de la Guàrdia dels Prats (Conca de Barberà). Conversió de sant Agustí; sant Gregori d'Elvira, bisbe; santa Maria-Eufràsia Pelletier, rel. fund. Congregació del Bon Pastor; sant Benet Menni, prev. fund. Gnes. Hospitalàries del Sagrat Cor (HSCJ); sants Cerasi i Febadi, bisbes.

25. ■ Dijous [1Pe 5,5b-14 / Sl 88 / Mc 16,15-20]

Sant Marc, evangelista, cosí de Bernabé, deixeble de Pere i company de Pau. Sant Aní, bisbe; santa Calixta, mr.

26. □ Divendres [1Co 2,1-10 / Sl 118 / Mt 5,13-16]

Sant Isidor (†636), bisbe de Sevilla (successor del seu germà Leandre) i dr. de l'Església, venerat a Lleó. Mare de Déu del Bon Consell; sant Clet I o Anacleto, papa i mr.; sant Marcel·lí, papa i mr.; sant Pascasi, bisbe; sant Rafael Arnauz Baron, trapenc.

27. □ Dissabte [Ac 1,12-14 / Sl 86 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,39-47]

Mare de Déu de Montserrat, patrona principal de Catalunya (coronada, 1881 - entronitzada, 1947). Sant Torribí de Mogrovejo, bisbe; santa Zita, vg. de Lucca (s. XIII), patrona de les treballadores domèstiques; beats Domènec i Gregori, prevs. de Barbastro.

28. □ † Diumenge vinent, diumenge V de Pasqua (lit. hores: 1a setm.)

[Ac 9,26-31 / Sl 21 / Jn 3,18-24 / Jn 15,1-8]. Sant Pere Chanel (1803-1841), prev. Marista i mr. a Oceania. Sant Prudenci, bisbe; sant Cirí, mr.; sant Lluís-Maria Grignon de Montfort, prev.; santa Valèria, mare de família, mr.; beat Luquesi, terciari franciscà.

DIUMENGE IV DE PASQUA

Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 4,8-12)

En aquells dies, Pere, inspirat per l'Esperit Sant, digué: «Magistrats i notables del poble, si avui ens demaneu compte d'això que hem fet en bé d'un invàlid, i voleu saber qui l'ha posat bo, sapigueu, vosaltres i tot el poble d'Israel, que aquest home el teniu a davant vostre pel poder del nom de Jesucrist, el Natzarè.

Vosaltres el vau clavar a la creu, però Déu el va ressuscitar d'entre els morts. Ell és "la pedra que vosaltres, els constructors, havíeu rebutjat, i ara corona l'edifici". La salvació no es troba en ningú més, perquè, sota el cel, Déu no ha donat als homes cap altre nom que pugui salvar-nos».

Salm responsorial (117)

R. *La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo! / Perdura eternament el seu amor. / Més val emparar-se en el Senyor, / que posar confiança en els homes. / Més val emparar-se en el Senyor, / que fiar-se dels poderosos. R.

Gràcies, perquè vós m'heu escoltat / i heu vingut a salvar-me. / La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. R.

Beneït el qui ve en nom del Senyor. / Us beneïm des de la casa del Senyor. / Vós sou el meu Déu, us dono gràcies, / us exalço, Déu meu! / Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo! / Perdura eternament el seu amor. R.

Lectura de la primera carta de sant Joan

(1Jn 3,1-2)

Estimats, mireu quina prova d'amor ens ha donat el Pare: Déu ens reconeix com a fills seus, i ho som. Per això el món no ens reconeix, com no l'ha reconegut a ell. Sí, estimats: ara ja som fills de Déu, però encara no s'ha manifestat com serem; sabem que, quan es manifestarà, serem semblants a ell, perquè el veurem tal com és.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan

(Jn 10,11-18)

En aquell temps, Jesús parlà així: «Jo soc el bon pastor. El bon pastor dona la vida per les seves ovelles. El qui no és pastor, sinó que treballa només a jornal, quan veu venir el llop, fuig i abandona les ovelles, perquè no són seves. És que ell només treballa pel jornal, i tant se li'n dona de les ovelles. Llavors el llop les destrossa o les dispersa. Jo soc el bon pastor. Tal com el Pare em coneix i jo conec el Pare, jo reconec les meves ovelles, i elles em reconeixen a mi, i dono la vida per elles.

Encara tinc altres ovelles, que no són d'aquest ramat. També les he de conduir jo, i faran cas de la meua veu. Llavors hi haurà un sol ramat amb un sol pastor. El Pare m'estima perquè dono la vida i després la recobro. Ningú no me la pren. Soc jo qui la dono lliurement. Tinc poder de donar-la i de recobrar-la. Aquesta és la missió que he rebut del Pare».

Lectura del libro de los Hechos

de los Apóstoles (Hch 4,8-12)

En aquellos días, lleno del Espíritu Santo, Pedro dijo: «Jefes del pueblo y ancianos: Porque le hemos hecho un favor a un enfermo, nos interrogáis hoy para averiguar qué poder ha curado a ese hombre; quede bien claro a todos vosotros y a todo Israel que ha sido el Nombre de Jesucristo el Nazareno, a quien vosotros crucificasteis y a quien Dios resucitó de entre los muertos; por este Nombre, se presenta este sano ante vosotros. Él es "la piedra que desechasteis vosotros, los arquitectos, y que se ha convertido en piedra angular"; no hay salvación en ningún otro pues bajo el cielo no se ha dado a los hombres otro nombre por el que debamos salvarnos».

Salmo responsorial (117)

R. *La piedra que desecharon los arquitectos es ahora la piedra angular.*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Mejor es refugiarse en el Señor / que fiarse de los hombres, / mejor es refugiarse en el Señor / que fiarse de los jefes. R.

Te doy gracias porque me escuchaste / y fuiste mi salvación. / La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. R.

Bendito el que viene en nombre del Señor, / os bendecimos desde la casa del Señor. / Tú eres mi Dios, te doy gracias; / Dios mío, yo te ensalzo. / Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. R.

Lectura de la primera carta del apóstol

san Juan (1Jn 3,1-2)

Queridos hermanos: Mirad qué amor nos ha tenido el Padre para llamarnos hijos de Dios, pues ¡lo somos! El mundo no nos conoce porque no lo conoció a él. Queridos, ahora somos hijos de Dios y aún no se ha manifestado lo que seremos. Sabemos que, cuando él se manifieste, seremos semejantes a él, porque lo veremos tal cual es.

✠ Lectura del santo Evangelio según

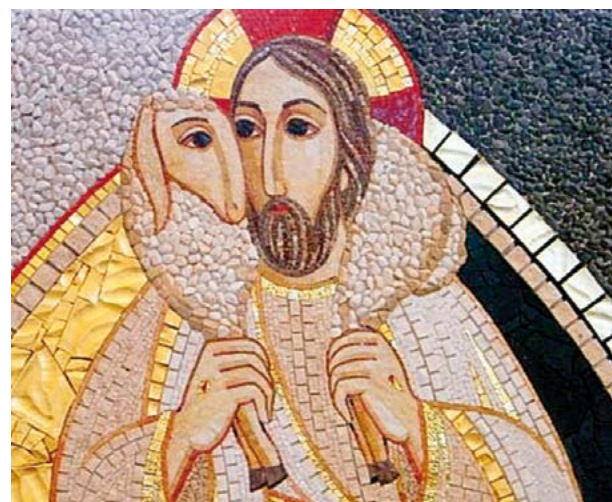
san Juan (Jn 10,11-18)

En aquel tiempo, dijo Jesús: «Yo soy el Buen Pastor. El buen pastor da su vida por las ovejas; el asalariado, que no es pastor ni dueño de las ovejas, ve venir al lobo, abandona las ovejas y huye; y el lobo las roba y las dispersa; y es que a un asalariado no le importan las ovejas.

Yo soy el Buen Pastor, que conozco a las mías, y las mías me conocen, igual que el Padre me conoce, y yo conozco al Padre; yo doy mi vida por las ovejas. Tengo, además, otras ovejas que no son de este redil; también a esas las tengo que traer, y escucharán mi voz, y habrá un solo rebaño y un solo Pastor. Por esto me ama el Padre, porque yo entrego mi vida para poder recuperarla. Nadie me la quita, sino que yo la entrego libremente. Tengo poder para entregarla y tengo poder para recuperarla: este mandato he recibido de mi Padre».

COMENTARI

Jesús, el bon pastor, no ens abandona

*El Bon Pastor (2011), de Marko Ivan Rupnik.
Església Madonna della Via, Caltagirone (Itàlia)*

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Avui, aquesta imatge del pastor i de les ovelles, ens resulta bucòlica i bonica, però una mica llunyana. Amb tot, és molt expressiva i real: el bon pastor coneix i estima les seves ovelles, les cuida i defensa de possibles agressors. Gasta el temps amb elles, i podríem dir que hi va gastant la seva vida.

No és estrany que en temps de Jesús fos una imatge ben coneguda i exemplar per a la gent amb qui es relacionava. Els profetes i els salms ja feien servir aquesta important imatge per expressar la relació de Déu amb el seu poble escollit.

Jesús mateix, ja havia explicat la paràbola del Bon Pastor on remarcava que Ell era la porta del corral de les ovelles; cal passar per Ell per entrar al corral de les ovelles.

Les ovelles escolten la seva veu; Ell les crida pel seu nom «camina al seu costat, i elles el segueixen, perquè reconeixen la seva veu»... «podran entrar i sortir lliurement i trobaran pasturatges», seran lliures.

Crist ressuscitat ens coneix i ens estima personalment. Té una relació íntima i profunda amb cada un de nosaltres. Ens busca si estem perduts, ens acompanya i ens escolta.

Aquesta vivència que hem de tenir de Jesús, com a Bon Pastor, ha de marcar la nostra comunió personal amb Ell. És bo explicar-li què ens passa, i què vivim, i demanar-li que ens ajudi; és una manifestació de confiança, el Senyor ja ho sap.

Però ens cal anar més enllà; cal que li donem gràcies per tot allò que constantment rebem d'Ell, que ens ajuda i ens alegra. I és necessari, com a bons membres del seu ramat, la seva comunitat (la seva Església), que escoltem la seva veu, que constantment es deixa sentir per l'Evangeli, pels pastors, mestres i altres membres de la comunitat, i pels mateixos fets de la vida.

Tant de bo que procurem dir sovint: «Senyor parlem, que el vostre servent us escolta». Ajudeu-me a respondre amb generositat i alegria, a les vostres crides. Sant Agustí deia: «Senyor, feu de mi el que vulgueu perquè sé que m'estimeu.»

Jesucrist, el nostre Bon Pastor, ens vol fer participar en la seva gran missió. Preguem pels pastors de les nostres comunitats cristianes, i preguntem-nos davant de Déu: «Senyor, què vols de mi?».

ACTIVITATS DEL SR. CARDENAL

Benedicció de l'alberg «In-out» de Vallvidrera. El proper divendres, 26 d'abril, a les 13 h, el cardenal Omella beneirà aquest alberg situat al barri de Sarrià-Sant Gervasi. (c/ Major del Rectorat, 2).

Festa de la Mare de Déu de Montserrat. El proper dissabte, 27 d'abril, a les 11 h, el cardenal Omella presidirà l'Eucaristia en ocasió de la festa de la patrona principal de Catalunya, a la Catedral de Barcelona. (Pla de la Seu, s/n).

Comunitat de Sant'Egidi. El proper diumenge, 28 d'abril, a les 17 h, el cardenal Omella presidirà l'Eucaristia de l'aniversari de la comunitat de Sant'Egidi, a la basílica de Santa Maria del Mar. (Plaça de Santa Maria, 1).

AGENDA

Jornada de Pregària per les Vocacions. El Diumenge del Bon Pastor, que aquest any és el dia 21 d'abril, se celebra la Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions, promoguda i organitzada pel Servei de Pastoral Vocacional de la CEE, juntament amb la Jornada de Vocacions Natives dependent de l'Obra de Sant Pere Apòstol, de les Obres Missionals Pontificies. Totes dues comparteixen el lema «Faci's la teva voluntat. Tots deixebles, tots missioners».

L'Obra de Sant Pere Apòstol té encomanada la cura de tots els seminaris diocesans que hi ha als territoris de missió, així com el suport dels noviciats. Un de cada tres seminaristes del món està recolzat per aquesta Obra i perquè segueixi endavant, necessita la col·laboració de tots els catòlics del món. Des del Secretariat de Missions agraïm en nom d'aquests seminaristes i novicis a terres de missió, les ajudes que rebem, perquè en

re Apòstol, de les Obres Missionals Pontificies. Totes dues comparteixen el lema «Faci's la teva voluntat. Tots deixebles, tots missioners».

bona mesura d'ella depèn la seva perseverança vocacional.

Institució Teresiana. El proper diumenge, 21 d'abril, de 10.45 a 13.30 h, se celebra el centenari de l'aprovació pontificia. Coincidint amb la celebració de l'aniversari de la primera Eucaristia de sant Pere Poveda, s'ha organitzat un acte festiu a l'Escola Arrels. (c/ cardenal Tedeschini, 76-80).

Parròquia de Sant Pacià. El proper diumenge, 21 d'abril, a partir de les 12 h, exposició de fotos de Sant Pacià i parades amb diferents activitats de la parròquia. A les 13.30 h, actuació

Confirmacions a la Catedral de Barcelona

FOTO: CATEDRAL DE BARCELONA

El passat dissabte, 13 d'abril, Mons. David Abadías, bisbe auxiliar de Barcelona, va administrar el sagrament de la confirmació a diversos diocesans, joves i grans, a la Catedral de Barcelona.

de dansa del grup Gemma Dansa. (c/ de les Monges, 27).

Amics de l'orgue de les Corts. El proper diumenge, 21 d'abril, a les 18 h, us convidem al concert d'orgue amb motiu de la Pasqua organitzat en col·laboració amb el Centre Cívic Trias i Peitx, a la parròquia de Santa Maria del Remei, de les Corts. Hi actuarà l'organista Marcel Martínez, titular de l'Stephanuskirche de Tübingen, Alemanya. (Plaça de la Concòrdia, 1).

La Sagrada Família instal·la una projecció d'art digital creada amb IA per Sant Jordi. Rosa, Rosae és una peça audiovisual creada amb intel·ligència artificial que es podrà veure del 22 al 27 d'abril. La Sagrada Família celebra la diada de Sant Jordi, patró de Catalunya, obrint de nou les portes a la ciutadania per compartir aquesta festa tan significativa. Enguany, la Basílica oferirà una visita guiada fora de l'horari habitual durant la vigília de Sant Jordi en què es podrà descobrir una instal·lació d'art digital al costat de l'escultura de sant Jordi, obra de Josep Maria Subirachs. A més, com cada any, els Jordis i Jordines de tot el món podran visitar la Basílica gratuïtament amb un acompanyant.

Santuari de Santa Gemma. Tots els dijous, de 10.30 a 12.45 h, Adoració del Santíssim. A excepció dels mesos de juliol, agost i primera quinzena de setembre. (c/ Capità Arenas, 9).

Consulta altres actes de l'agenda diocesana

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

Las armas del perdón y del amor

El próximo martes celebraremos la fiesta de Sant Jordi, patrón de Cataluña y de otros muchos lugares. Esta celebración despierta en todos nosotros sentimientos entrañables. En Cataluña, el 23 de abril se festeja de una manera especial. Las calles se llenan de libros y de rosas, de cultura y de belleza.

Según la tradición, san Jorge fue un valiente caballero que sufrió el martirio en el siglo IV en tiempos del emperador Diocleciano. La iconografía cristiana lo representa como un caballero que lucha contra un dragón, símbolo del mal. Este santo encarna valores que pueden ayudarnos a vivir con más intensidad nuestra vida cristiana.

La vida cristiana es una opción de vida, un camino lleno de alegrías, pero también de obstáculos. La figura de san Jorge, el caballero, nos recuerda que ese camino no es fácil y requiere una fuerza de espíritu constante. Somos frágiles vasijas de barro. Siempre tenemos que velar para no sucumbir a las tentaciones que se nos pre-

sentan a lo largo de nuestra vida. Debemos de tener fuerza para no desanimarnos ni perder la esperanza ante las adversidades.

La vida cristiana es un combate permanente. Afortunadamente, en este combate no estamos jamás solos. Jesús resucitado está con nosotros desde nuestro nacimiento. Todos los católicos, en el Bautismo y la Confirmación, somos ungidos con el óleo de los catecúmenos y con el santo Crisma. Esta unción evoca los tiempos antiguos, cuando los luchadores se untaban el cuerpo con aceite para prepararse para la lucha. Nosotros somos ungidos con la fuerza y los dones del Espíritu Santo, que nos ayudan a vencer el miedo y a responder con amor al estilo de Jesucristo.

Jesús siempre nos acompaña. Él a nuestro lado es protección, alivio y estímulo para seguir avanzando; con Él siempre encontramos una salida cuando nos abrumen las dificultades. El apóstol Pablo nos aconseja que, en los malos días, tomemos las armas que Dios nos regala: el cinturón

de la verdad, la coraza de la justicia, el escudo de la fe, el casco de la salvación y la espada del Espíritu, que es su Palabra (cf. Ef 6,13-17). De este modo, estaremos listos para anunciar el evangelio de la Vida y para organizar la revolución de la ternura, de la que a menudo nos habla el Papa.

En este sentido, el papa Francisco, durante la audiencia general del pasado 3 de enero, nos ofreció una preciosa catequesis sobre la importancia del combate espiritual. Os aconsejo que meditéis atentamente este texto y también todas las catequesis que el Santo Padre dedica a las virtudes y a los vicios.

Queridos hermanos y hermanas, pidamos al Señor, que, por intercesión de san Jorge, nos proteja y vele por nuestra fe. Que Dios nos conceda, en nuestros combates diarios, las armas del perdón, la paciencia y el amor. No nos olvidemos de rezar por todos los que el 23 de abril celebran su onomástica y, en especial, por el papa Francisco (Jorge Mario Bergoglio). ¡Feliz día a todos!

Seguiu-nos
esglesia.barcelona

 facebook.com/EsglesiaBarcelona
 [@esglesiabcn](https://twitter.com/esglesiabcn)

Sintonitzeu
Ràdio Estel: 106.6 FM